

Vaasan hallinto-oikeus**Päätös**

Antopäivä

14.9.2018

Päätösnumero

18/0345/1

Diaarinumero

00114/17/5109

Asia

Valitus ympäristölupa-asiassa

**Muutoksenhakija ja
luvan hakija**

Lemminkäinen Infra Oy (nykyään YIT Infra Oy), Helsinki

Päätös, johon on haettu muutosta

Vantaan ympäristölautakunta 22.12.2016 (14.12.2016 § 6)

Ympäristölautakunta on hylännyt Lemminkäinen Infra Oy:n ympäristölupahakemuksen koskien kallion louhintaa, louheen murskausta ja kiviaineksen kiertäystä Vantaan kaupungin Riipilän kylän tiloilla Kumpula 2 (92-416-4-485) ja Köningstedtinvuori (92-416-4-624).

Päätöksen perusteluissa on muun muassa todettu, että toiminnasta aiheutuisi ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohtien 2, 4 ja 5 mukainen seuraus. Hiukkaspäästöjen osalta voisi aiheutua lisäksi ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdassa 1 tarkoitettua terveyshaittaa. Lupaharkinnassa on otettu huomioon mahdollisten lupamääräysten vaikutus. Hakemuksen mukainen toiminta ei ole toteutettavissa siten, että siitä aiheutuva pilaantuminen ja pilaantumisvaara voitaisiin riittävästi ehkäistä.

Hankkeen vuonna 2010 valmistuneen YVA-arvioinnin jälkeen on louhinta-alueen eteläpuolelle sijoittuvan Riipilän vanhan metsän suojelualuevarauksen luontoarvoista saatu lisäselvitystä. Alue kuuluu valtioneuvoston vahvistamaan vanhojen metsien suojeluohjelmaan ja siellä esiintyy muun muassa erittäin uhanalaista (EN) luontotyyppiä edustava haapavaltainen kuiva keskiravinteinen lehto sekä vaarantuneita (VU) luontotyyppisiä edustavia lehtoja, lehtokorppia ja ruohokorppia. Luonnonsuojelullista arvoa nostavat hyvin järeä vanha ylispuusto sekä kolopuut. Vaikka päätös ei ole lainvoimainen, tulee alueella todetut luontoarvot säilyttää.

Louhittava alue rajautuu lähes suoraan Riipilän metsän suojelualueeseen. Hakemuksen mukaan louhintaa olisi suojelualueen vieressä tasoon +41...+42.

Osoite

Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin

02956 42611

Telekopio

02956 42760

Sähköposti

vaasa.hao@oikeus.fi

Suojelualueesta suurin osa on vähintään tasolla +50, pohjoisosan lehtokorpi valtaosin tasolla +53...+54. Nykyinen maanpinta laskee louhittavalta alueelta suojelualueelle päin. Suojelualueen luoteis-/pohjoisosaa rajaa melko jyrkkä rinne, joka tulisi louhittavaksi yli 10 metriä suojelualueen maanpintaa alemmalle tasolle, Louhinta ja sen aiheuttama vesitasapainon muutos vaikuttaisi Riipilän metsän suojelualueen perustana oleviin luontoarvoihin ja luontotyypppeihin. Olosuhteet muuttuisivat olennaisesti vaikuttaen luonnon monimuotoisuuteen. Riipilän metsän suojelualueen pohjoisosassa sijaitsee myös metsälain 10 §:n mukainen kohde, lehtokorpi. Toiminta heikentäessään tai tuhotessaan Riipilän metsän suojeluperusteet ja vähentäessään luonnon monimuotoisuutta aiheuttaisi ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista.

Toiminta-alueen länsipuolella sijaitsee Lamminsuon luonnonsuojelualue (YSA014153). Luonnonsuojelualue saa vetensä alueen pohjoispäässä olevasta lähteestä sekä Lamminsuonojasta. Louhinnassa käytettävillä räjähdysaineilla on muun muassa pintavesiä rehevöittävä vaikutus räjähteissä käytetyn ammoniumnitraatin takia. Louhinta-alueen tyypipitoiset vedet päätyisivät, kuljettuaan ensin ojassa moottoritien ali, maanpinnan korkotason mukaisesti Lamminsuon luonnonsuojelualueen itäosan kautta Lamminsuonojaan. Louhinnan ja muun toiminnan vaikutukset Lamminsuon ekologiaan ovat mahdollisia ja todennäköisiä. Toiminta aiheuttaisi Lamminsuolla ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. Lamminsuon luontotyyppi on Etelä-Suomessa hyvin harvinainen ja pääkaupunkiseudulla ainutlaatuinen.

YVA-selostuksessa olevan melumallinnuksen mukaan melutaso nousisi useilla ottoalueen itä- ja koillispuolella sijaitsevilla kiinteistöillä nykyisestä 35-40 dB:stä tai 40-45 dB:stä tasolle 45-50 dB. Syväojalla ottoalueen lounaispuolella muutamalla kiinteistöllä melutaso yhdessä liikennemelun kanssa olisi 55-60 dB. Suojaustoimenpiteillä melutasoa saadaan jonkin verran alhaisemmaksi, mutta melutason nousu muuttaisi nykyisiä asuinolosuhteita laajalla alueella aiheuttaen merkittävää ympäristön viihtyisyyden vähenemistä hyvin pitkäksi aikaa. Melutasojen nousu asuinkiinteistöillä 10 dB:llä, olisi myös sellaista ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdan 2 mukaista ympäristön merkittävää pilaantumista, joka on luvan myöntämisen este. Ohjearvojen alittuminen ei yksistään merkitse, että luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät.

YVA-selostuksen mukaan mallinnuksen ja aikaisemmin tehtyjen mittausten perusteella voidaan arvioida, että pakokaasuista tulevien hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) pitoisuus voi nousta lähimpien asuintalojen kohdalla ohjearvojen tuntumaan. Korkeammatkin pitoisuudet ovat hetkellisesti mahdollisia muun muassa epäedullisissa sääolosuhteissa. Toiminnan päästöt lisääisivät hengitettävien hiukkasten vuosi- ja vuorokausiraja-arvojen ylittymisen riskiä olennaisesti. Seurauksena voisi tällöin olla ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdan 1 mukainen terveyshaaita. Vähintäänkin pölypitoisuuden lisääntyminen olisi lähiympäristön asuinkiinteistöillä viihtyisyyshaaita.

Toiminta sijoittuisi alueelle, joka on Nuuksiosta ja Vestrasta Keski-Uudenmaan metsäalueille ulottuvan ekologisen verkoston osa. Ekologisen yhteyden säilyminen on pyritty turvaamaan maakuntakaavan viheryhteys-merkinnällä.

Voimassaolevassa maakuntakaavassa viheryhteystarve sijoittuu louhinta-alueen luoteispuolelle ja ehdotusvaiheessa olevassa 4. vaihemaakuntakaavassa viheryhteyden sijaintia on tarkennettu. Maakuntakaavan viheryhteystarvemerkinän suunnittelumääräyksen mukaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on huolehdittava siitä, että merkinnällä osoitettu yhteys säilyy tai toteutuu tavalla, joka turvaa virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet, alueen maisema-arvot, arvokkaiden luontokohteiden säilymisen sekä lajiston liikkumismahdollisuudet. Viheryhteyden mitoituksessa on kiinnitettävä huomiota yhteyden merkitykseen ekologisen verkoston osana sekä seudullisten ja paikallisten virkistystarpeiden yhteensovittamiseen siten, että olemassa olevat virkistykseen varatut tai siihen soveltuvat rakentamattomat alueet varataan yksityiskohtaisemmassa kaavoituksessa mahdollisuuksien mukaan virkistyskäyttöön.

Maakunnallinen viheryhteys on laaja kokonaisuus, jonka saattaminen kuntien yleiskaavatasolle vie aikaa. Tällöin maakuntakaavan linjaukselle on annettava suuri painoarvo, jotta maakunnallista tavoitetta ei menetetä. Sekä Uudenmaan liitto, että Vantaan kaupunkisuunnittelulautakunta ovat lausunnoissaan tuoneet ilmi huolensa viheryhteyden toteutumisesta, jos lupa myönnetään. Viheryhteyden toteutuminen riittävän leveänä ja ekologiset vaatimukset täyttävänä on edellytys sekä voimassa olevan maakuntakaavan, että kaavaehdotuksen toteutumiselle. Maakuntakaavan toteutuminen edellyttää myös, että Riipilän metsän suojelualue toteutuu eikä toiminnasta aiheudu suojeluedellytysten heikkenemistä. Viheryhteyden menettäminen louhinnan myötä olisi myös ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista.

Toiminta ei täytä kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 800/2010 3 §:ssä säädettyä minimietäisyyttä.

Hakemuksen mukaan louhinta ulottuisi noin 80 metrin etäisyydelle Kalmarintien päähän sijoittuvan asuinrakennuksen piha-alueesta. Melurasituksen vähentäminen muillakin asuinkiinteistöillä edellyttäisi edellä mainittua suurempaa suojaetäisyyttä toiminta-alueen ja asutuksen välillä. Suojaetäisyyksien muuttaminen merkitsisi toiminnan järjestämistä uudelleen louhinta-alueella ja edellyttäisi kokonaan uutta hakemusta melu- ynnä muiden vaikutusten arvioimiseksi. Luvan myöntämisen esteeksi muodostuisivat todennäköisesti tällöinkin aiemmin todetut muut seikat.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Lemminkäinen Infra Oy on vaatinut, että ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja hakemus hyväksytään. Asia tulee palauttaa ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi luvan myöntämistä varten. Hallinto-oikeuden tulee palauttamisen yhteydessä todeta, että luvan myöntämisen edellytykset ovat olemassa.

Perusteluinaan yhtiö on esittänyt muun muassa, että kyseessä on alue, joka on YVA-menettelyssä esitettyä pienintä toiminta-aluetta (vaihtoehto 3) suppeampi. Toiminta on järjestettävissä hakemuksen mukaisesti ja lupamääräyksen siten, että ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Riipilän metsän viereiselle hankealueelle kohdistuva muutos ei ole seurausta toiminnan päästöistä. Kyseessä ei siten ole ympäristönsuojelulain mukainen pilaantuminen tai huonontuminen, joten ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 4 kohtaan perustuvaa luvanmyöntämisestettä ei ole. Riipilän vanhaa metsää on käsitelty metsähoidollisin toimin vuosina 1995 ja 2008. Kiinteistön Kumpula 2 Rn:o 4:485 on metsätalousaluetta, jota on hoidettu metsälain mukaisena normaalina talousmetsänä. Ympäristölupahakemuksen rajausta on muutettu siten, että suojelupäätöksen mukainen alue jää ottotoiminnan ulkopuolelle ja siten luonnontilaiseksi, eivätkä luonnonolosuhteet huononnu Riipilän metsän alueella.

Toiminta-alueelta tulevilla hulevesillä ei nähdä olevan merkittävää vaikutusta Lamminsuohon. Lamminsuonojan virtaus on etelään ja toiminnassa muodostuvat hulevedet valuvat selkeytykseltään kautta moottoritien alitse Lamminsuon eteläpuoliselle alueelle ja sieltä edelleen kohti Vantaanjokea.

YVA-menettelyn yhteydessä Lamminsuon vedenlaatua on tutkittu ja selostuksessa on todettu, että Lamminsuon ja etelänpuoleisen ojan vedenlaatu on rehevää. Lisäksi on todettu, että vaihtoehdossa 3 vedenlaatu luokituu pysyvästi ilmeisemmin nykyluokassa ja että vaikutukset Lamminsuonojassa ovat melko vähäiset. Muutoksenhakija huomauttaa, että nyt haettu kiviaineksen määrä on arviolta viidenneksen vähäisempi kuin YVA-menettelyn vaihtoehdossa 3 esitetty ja näin ollen myös räjähdysaineita käytetään alueella samassa suhteessa vähemmän.

Päätöksessä on vedottu YVA-selostuksen melumallinnuksessa esitettyihin tietoihin, jonka mukaan Syväojalla muutamalla kiinteistöllä toiminnasta aiheutuva melu yhdessä liikennemelun kanssa olisi 55-60 dB. Muraus-asetuksen, jota päätöksessä olisi pitänyt soveltaa, 7 §:ssä todetaan, että toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriölle alttiissa kohteissa ylittää valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja. Ohjearvojen alapuolelle jääviä arvoja voidaan pitää riittävinä ympäristön viihtyisyyden kannalta. Valituksenalaisessa päätöksessä ei ole huomioitu, että edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa, eikä toisaalta haittavaikutuksia ole pyritty vähentämään lupamääräyksen.

Muutoksenhakija on jo hakemuksessaan esittänyt, että alueella tehdään toiminnan alettua melumittauksia ja tarvittaessa meluntorjuntatoimia. Toiminta haetunlaisena ei aiheuta kohtuutonta rasitusta eikä ympäristön viihtyisyyden vuoksi annetut ohjearvot ylity toiminnasta aiheutuvasta melusta, ei aiheutuvaa melua voida pitää ympäristönsuojelulain mukaisena esteenä luvan myöntämiselle.

Päätöksessä on pölypitoisuusmittauksen osalta virheellisesti ymmärretty kokonaisleijuman (TSP) ohjearvopitoisuuksia ja pidetty niitä raja-arvoina. Vuoden keskiarvopitoisuus oli mittausten perusteella $29 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kokonaisleijumapitoisuuden pitäisi toiminnan seurauksena lähes kaksinkertaistua, että vuosikeskiarvo ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ylittyisi. Lupaviranomaisen esittämät ohjearvojen mahdolliset ylittymiset ovat pelkkää spekulointia.

Voimassaolevissa maakuntakaavoissa viheryhteystarve ei ulotu ollenkaan otto-alueelle, vaan jää sen luoteispuolelle, valtatie 3 länsipuolelle. Alueelle on osoitettu Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa taajamatoimintojen aluemarkintä. Markintää täydentää taajamatoimintojen reservialue. Päätöksessä on virheellisesti esitetty, että Lemminkäisen hankkeella olisi vaikutusta voimassaolevan maakuntakaavan viheryhteyden toteutumiseen. Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksessa viheryhteystarvemarkintä on muutettu kulkemaan Lamminsuon läpi, valtatie 3:n kautta, hankealueen pohjoispuolelta. Lisäksi ekologinen yhteys ei ole ympäristönsuojelulain mukainen erityinen luonnonolosuhde.

Kiinteistöjen piha-alueisiin jää vähintään 300 metrin etäisyys ottoalueen rajasta. Lähin asutus, joka on lupapäätöksen perusteluissa mainittu, on sovittu lunastettavaksi, kun Lemminkäinen on saanut luvat toiminnalleen.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

A ja B ovat antaneet vastineen.

C on antanut vastineen.

D, E, F ja G ovat antaneet vastineen.

H on *X*:n asukkaiden puolesta antanut vastineen.

I on antanut vastineen.

J on antanut vastineen.

Vantaan ympäristökeskuksen ympäristöjohtaja on antanut ympäristölautakunnan sijasta lausunnon. Päätös tulee pysyttää voimassa, koska luvanmyöntämisedellytykset eivät täyty.

Perusteluina on esitetty muun muassa, että Riipilän metsän suojelualue ei voi jäädä luonnontilaiseksi louhinnan vesitasapainoon aiheuttamien muutosten vuoksi, luonnon monimuotoisuus vähenisi ja suojeluperusteita häviäisi. Lehtokorpi metsälain 10 §:n mukaisena kohteena säilynee hoidettaessa metsää säännösten mukaisesti, mutta lehtokorven vieressä tapahtuvaa, huomattavasti lehtokorven korkeusaseman alapuolelle ulottuvaa louhintaa ei voida verrata metsänhoidolliseen toimenpiteeseen. Valituksenalaisessa ympäristölupa-asiassa tulisi tarkastella myös negatiivista immissiota toiminnan kuivattaessa naapurikiinteistöä ja vaikuttaen siten tämän luontoarvoihin.

Jotta louhinta-alueen vedet pääsevät Lamminsuonojaan, on niiden mentävä ensin luonnonsuojelualueen poikki. Typpipitoiset vedet aiheuttavat rehevöitymistä ja muuttavat kasvillisuutta. Rehevöitymisellä voi olla aikaa myöten pädottava vaikutus Lamminsuonojaan, jolloin myös purkupaikan yläpuolinen suoalue alkaisi muuntua. Koska toiminta aiheuttaisi Lamminsuon luontoarvojen heikentymistä, ei lupaa voida myöntää.

Ympäristön viihtyisyyden kannalta siedettävää melutasoa ei lupaharkinnassa voida perustaa yksinomaan ohjearvoihin. Lähin asuinrakennus tulisi olemaan

noin 80 metriä louhinta-alueen rajasta. Vaikka louhinta-alue rajattaisiin mu-raus-asetuksen mukaisesti, vähintään 300 metrin päähän asuinkiinteistön piha-alueesta, kohdistuisi tälle jatkuvaa ja pitkäaikaista melu- ja pölyhaittaa. Muuta asutusta on sekä itä- että länsipuolella toiminta-aluetta. Lisäksi on huomioitava mahdolliset pölyhaitat autojen maahantuontiyritykselle.

Pölyhaittoja voidaan usein ehkäistä tehokkaalla ja määrätietoisella kastelulla. Korkeiden varastokasojen kasteluun ei ole olemassa toimivaa ratkaisua eikä kasan pinnan kastelu auta tilanteissa, joissa kasasta kuormataan kostean pinnan alla olevaa kuivaa kiviainesta. Liikennöinnin nostattaman ja ajoneuvojen ren-kaissa edelleen kulkeutuvan pölyn hallinta on niin ikään vaikeaa.

Kyseessä ei olisi kallioalueen louhinta muutaman vuoden aikana, vaan toi-minta jatkuisi kiviaineksen kierrätyksenä myös louhinnan päätyttyä. Kyseessä olisi pysyväisluonteinen teollinen toiminta, joka sijoittuisi yleiskaavan maa- ja metsätalousalueelle. Vantaalla toimivat muut kiviaineksen kierrätyslaitokset ovat sijoittuneet vuoden 2007 yleiskaavan T-alueelle (teollisuus- ja varasto-alue), TT-alueelle (ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoiminto-jen alue) tai ET-alueelle (yhdyskuntateknisen huollon alue).

Melutasojen nousu olisi huomattavaa, 10 dB laajalla alueella erityisesti toi-minta-alueen itäpuolella. YVA-selostuksen mukaan hengitettävien hiukkasten pitoisuus voi nousta raja- ja ohjearvojen tuntumaan. YVA-selostuksessa tode-taan, että mallinnukset eivät kuvaa todellista pitoisuutta alueella, sillä niissä on otettu huomioon ainoastaan pakokaasuperäiset hiukkaset ja alueen taustapitoi-suudet.

Uudenmaan liiton hakemuksesta antamassa lausunnossa todetaan, että viher-yhteys on kehittämisperiaatemerkinä ja esittämistapa kaavakartalla yleispiir-teinen. Lausunnossa korostetaan, että ottotoiminta ei saa estää tai vaikeuttaa viheryhteyden toteutumista ja toimimista maakunnallisena ekologisena yhtey-tenä. Ainoa toimiva viheryhteyshmahdollisuus on nykyisellään Lamminsuon-tietä pitkin Hämeenlinnanväylän ali ja edelleen hankealueen poikki koilliseen.

Hankealueen louhiminen vaikeuttaisi myös taajamatoimintojen alueen muo-dostamista. Ympäröivää maanpintaa huomattavasti syvemmälle ulottuva lou-hinta ja hankalan muotoinen lopputilanne antaisi huonot lähtökohdat taajama-toimintojen suunnittelulle.

Suunnitellun louhinta-alueen eteläpuolella on maakuntakaavassakin osoitettu Riipilän metsän suojelualue, länsipuolella Lamminsuon luonnonsuojelualue ja itäpuolella lähellä louhinta-alueen rajaa asuinkiinteistö. Suunnitellun louhin-nan vaikutukset Riipilän metsän suojelualueeseen olisivat huomattavat hydro-logisten olosuhteiden muuttumisen vuoksi.

K on antanut vastineen.

Uudenmaan ELY-keskus on antanut vastineen.

Vantaan kaupungineläinlääkäri (terveydensuojeluviranomainen) on antanut vastineen.

L on antanut vastineen.

Nurmijärven kuntasuunnittelulautakunta on vastineessaan toistanut, mitä se on lausunut ympäristölupahakemuksesta. Toiminta aiheuttaisi merkittävää haittaa Nurmijärven puolella olevalle asutukselle. Vantaan ympäristölautakunnan päätös tulee pysyttää.

M on antanut vastineen.

Vantaan kaupunginhallitus on antanut vastineen.

Lemminkäinen Infra Oy on antanut vastaselityksen, johon on liitetty alla selostetut päivitettyt suunnitelmakuvat.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 41 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 42 §:n 2 momentin mukaan toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 6 §:n 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon: 1) toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski; 2) alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset; 3) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Asiassa saatu selvitys

Ympäristölupahakemus koskee kallion louhintaa ja murskausta sekä muualta tuodun kiviaineksen murskausta. Suunniteltu toiminta sijoittuu Vantaan Riipilään Hämeenlinnanväylän itäpuolelle lähimmillään noin 300 metrin päähän Vantaan kaupungin ja Nurmijärven kunnan välisestä rajasta.

Vantaan kaupunginvaltuuston 17.12.2007 hyväksymässä yleiskaavassa suunniteltu toiminta-alue on maa- ja metsätalousaluetta (M). Ympäristöministeriön 30.10.2014 vahvistamassa Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alue on taajamatoimintojen aluetta, reservialuetta. Uudenmaan maakuntavaltuuston 24.5.2017 hyväksymässä Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa suunnitellulle toiminta-alueella on viheryhteystarvemerkintä. Uudenmaan maakuntahallitus päätti 21.8.2017, että kaava tulee voimaan ennen kuin se saa lainvoiman.

Nurmijärven kunnan puolella on kunnanvaltuusto hyväksynyt 27.1.2016 Klaukkalan osayleiskaavan. Kaavan hyväksymispäätöksestä on valitettu Helsingin hallinto-oikeuteen. Osayleiskaavassa on esitetty maakunnallisesti merkittävä ekologinen yhteys Luhtajoelta kohti Lamminsuon luonnonsuojelualuetta.

Vastaselitykseen liitettyjen päivitettyjen kuvien mukainen ottoalueen eli louhinta-alueen pinta-ala on 11 hehtaaria (aiemmin 16,7 ha) ja ottomäärä on 1 800 000 kiinto-m³ (aiemmin 2 700 000 kiinto-m³). Päivitetyn suunnitelman mukaan louhoksen pohja olisi korkeustasolla +40 - +42 ja nykyisen maapinnan taso on noin +55 - +75. Vastaselitykseen liitettyjen poikkileikkausten sekä hakemuksen perusteella louhoksen seinämät muotoillaan kaltevuuteen 1:2,5.

Oikeudellinen arviointi

Asiassa sovellettavana olevan vanhan ympäristönsuojelulain 42 §:n 2 momentin mukaan toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään. Ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset. Ympäristönsuojelulain säätämistä koskevan hallituksen esityksen (HE 84/1999 vp) mukaan yleispiirteisten kaavojen merkitys lupaharkinnassa riippuu erityisesti kaavan maankäyttövarauksen erityisyydestä ja maankäyttöratkaisujen kokonaisuudesta.

Muutoksenhakija on vasta hallinto-oikeudessa esittänyt uuden hankealueen rajauksen, jonka johdosta louhittava alue siirtyy kauemmaksi asutuksesta. Hallinto-oikeuden tehtävänä ei ole ensiasteena ratkaista, onko hanke toteuttavissa uuden hankealueen rajauksen mukaisesti siten, että edellytykset ympäristöluvan myöntämiselle ovat olemassa. Lähtökohtaisesti ympäristölautakunnan päätös olisi siten kumottava ja asia palautettava uutta käsittelyä varten.

Tässä tapauksessa on kuitenkin otettava huomioon myös, että alueen maankäyttö on muuttumassa Uudenmaan 2. ja 4. vaihemaakuntakaavan myötä. Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alue on varattu taajamarakentamista varten. Valituksenalaisen hankkeen toteutuminen vastaselityksessä esitetyllä tavalla tarkoittaisi sitä, että suunnitellulle taajama-alueelle tulisi noin 11 hehtaarin suuruinen jyrkkäseinämäinen alue, jonka maanpinta olisi 15-35 metriä ympäröivän maanpinnan alapuolella. Tämä hankaloittaisi merkittävästi alueen tulevaa rakentamista. Samoin Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa tarkoitetun viherväylän toteuttaminen hankaloituisi, jos hanke toteutuisi suunnitellusti. Suunniteltu toiminta ei myöskään sovellu taajamatoimintojen alueelle sijoitettavaksi louhinta- ja murskaustoiminnan melu- ja pölypäästöjen vuoksi.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoo, että suunniteltu toiminta vastaselityksessä esitetyllä tavalla supistettunakin haittaisi kohtuuttomasti alueen kaavoituksen mukaista käyttötarkoitusta. Tätä haittaa ei voida poistaa lupamääräyksin. Tämän vuoksi hallinto-oikeus katsoo, että ympäristöluvan myöntämiselle ei ympäristönsuojelulain (86/2000) 6 §:n 2 momentin, 41 §:n 1 momentin ja 42 §:n 2 momentin säännösten perusteella ole edellytyksiä. Valitus on siksi hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkipano

Päätös on annettu julkipanon jälkeen.

Päätöksen tiedoksiantaminen

A:n ja D:n on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksestä yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille asiakumppaneilleen. Jos he tämän laiminlyövät, he ovat velvolliset korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (hallintolainkäyttölaki 55 § 2 mom, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Päätöksestä ilmoittaminen

Vantaan kaupunginhallituksen on viipymättä ilmoitettava tästä päätöksestä kaupungin ilmoitustaululla.

Muutoksenhaku

Ympäristönsuojelulain 190 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää hallintolainkäyttölain 13 §:n 2 momentin perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen antopäivästä eli viimeistään Xx.

Valitusosoitus on liitteenä HallJp (01.18).

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Sinikka Kangasmaa ja Patrick Sahlström sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen.

Sinikka Kangasmaa

Juha Väisänen

Patrick Sahlström

Hallinto-oikeuden esittelijä

Mia Koski-Träskvik

Toimituskirjan antaja:

Maiju Hakola
lainkäyttösihteeri

Jakelu

Päätös ja maksu

YIT Infra Oy
oikeudenkäyntimaksu 250 euroa
(*Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.*)

Jäljennös maksutta

Vantaan ympäristölautakunta

Vantaan kaupungineläinlääkäri/terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupunginhallitus

Nurmijärven kuntasuunnittelulautakunta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Ympäristö ja luonnonvarat, sähköisesti

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, sähköisesti
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

A ym

C

D ym

H

I

J

K

L

M